

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Duker Nachf., Nux, Augenthaler & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelk, Nacht, Anton Oppelk, în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifa și învoială. — **RECLAME** pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 f. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dâsul în casă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 18.

Brașov, Miercuri 24 Ianuarie (6 Februarie).

1901.

Austriacii și Ungurii.

Momentul așteptat cu atâta încordare al deschiderii noului parlament austriac, a sosit în cele din urmă și ieri la amiazi Majestatea Sa împăratul a rostit Mesagiul de deschidere în prezența membrilor ambelor Camere, în sala tronului dela palatul din Viena.

De mult nu ne aducem aminte să se fi rostit în Viena un discurs al tronului atât de lung, care să se ocupe amănunțit cu toate cestiunile prezente și viitoare.

Par'că s'ar vedea din totă dispozițiunea și redactarea discursului tronului, că el este opera unui ministriu de funcționari, de oameni specialiști în resorturile lor. Pote stă în legătură cu acesta și faptul, că pe alocurea resuffă din discursul tronului mai mult ca de obicei voința Majestății Sale, care, precum bine este cunoscut, nu numai odată a intervenit în persoană pentru a pune capăt certelor, ce a dat naștere obstrucțiunii, care făcută aci de unii, aci de alții, împiedecă de atât amar de vreme mersul normal al lucrărilor parlamentare.

Este dureros pentru Suveran, că după atâtea silințe ale guvernelor sale, sprijinite și de voința sa, totuși și acest discurs al tronului a trebuit să constate, că toate intențiunile îndreptate spre desvoltarea spirituală și materială a imperiului, rămân zadarnice în urma certelor naționale.

Acest pasagiū din Mesagiū caracterizează tot-odată timpurile grele de crisă, prin care trece aci nu numai Austria, ci monarchia întrégă.

Despre aceea, că este amenințată monarchia întrégă, numai politicianii maghiari n'ar voi să țină seamă. Lucrul e ușor de explicat. Ei declară partea de dincolo a monarchiei de poliglotă, ceea-ce în limba-

giul lor e identic cu percută, ér încât pentru Ungaria, ei „nu permit“ să fiă poliglotă. Prin urmare pentru dânsii trebuie să fiă neapărat națională maghiară.

Cu grôză arată șovinistii Unguri asupra stărilor critice interioare din Austria, dér de aici nu conchid la existența unui vulcan și în Ungaria, de-asupra căruia ei jôcă jocul macabru al despotismului lor național, ci se simt încurajați în pornirea lor, și exclamă: étă unde duc certele naționale dintr'un stat poliglot, étă noi Maghiarii putem să învățăm ceva din ele! Recunosc, ce-i drept, că și pe ei îi amenință certele naționale, dér se mângăie cu aceea, că aci ei sunt cei mai tari în Ungaria.

Totuși consciința le șoptesce, că nu toate sunt pentru vecie, că Valahii, Nemții, Slovicii Sârbii îi împresoră și decă nu vor ține tare frânele guvernului, ei ar puté cu o apucătură viclenă să li-le smâncescă din mână, séu să-i submineze pe ascuns și să năvălescă asupra lor pe la spate și să nimicească „inviolabilitatea“ unității lor naționale.

E mare lucru consciința, care agită sufletul și a celor ce se cred cei mai tari și neînvingibili.

Dér și cu svêcolirile unguresci, cari țintesc a nimici dreptul de existență a poporului român, slovac, german etc., se va petrece ceea-ce vedem aci în Austria, adecă zădărniceirea intențiunilor, ce se opun postulatelor naționale ale popórelor, numai că dincoace de Laita procesul va dura ceva mai mult, pentru-că cei cu „unitatea națională“ sunt de fapt cei mai tari, pe când dincolo sunt mai mulți tari și nici unul cel mai tare.

Tóte merg până la un loc și ce a lăsat Dumneșeu să fiă poliglot, nu se mai pôte răsfăce cu nici un fel de apucătură, fiă cât de artifi-

cială și viclene, ci firea mai curând séu mai târziu va răsbii a-se manifesta cu totă puterea ei, reclamându-și drepturile și respectul, ce trebuie să i-se dea.

Jubileul Reuniunii femeilor române.

Precum am anunțat, invitările la jubileul Reuniunii s'au trimis pe la finea săptămânei trecute.

Invitații din afară sunt rugați a însoțiința la adresa secretarului d-l Lazar Nastasi, profesor, până la 27 Ianuarie (9 Februarie a. c.), decă și câte persoane vor lua parte și cu care tren vor sosi aci, ca să se pótă lua dispozițiuni pentru încuarterare și întâmpinare la gară.

De-odată cu invitarea s'a împărțășit fie-căruia și programul după care vor decurge festivitățile jubilar. Étă-l:

Programul festivităților pentru iubileul de 50 de ani al Reuniunii femeilor române din Brașov, ce se va ține Marți în 30 Ianuarie (12 Febr.) 1901.

I.

1) La 9 ore dimineța *parastas* pentru inițiatorii, înființatorii și binefăcătorii Reuniunii, în Biserica Sf. Nicolae din Scheiu.

2) După *parastas încununarea* mormintelor inițiatorilor, a președintelor și a membrilor răposate din primul comitet, precum și a secretarilor răposati ai Reuniunii.

II.

Ședința festivă, care se va ține în sala cea mare a gimnasiului român gr. or. la 11 ore a. m., după următorul program:

1. *Deschiderea ședinței* din partea președintei Reuniunii, d-na Agnes Dușoiu.

2. *„Psalmul XVI“*, de Eusebiu Mandyczewski, executat de corul Reuniunii române de gimn. și cântări, condus de d-l G. Dima.

3. *Discurs festiv*, ținut de dâna Elena A. Mureșianu.

4. *Declamațiune*, executată de o elevă din Internatul orfanilor, întreținut de Reuniune.

5. *„Misiunea femeii române“*, disertațiune de d-na Maria B. Băulescu.

6. *„Imn de mulțumită“*, de S. Jassohn, executat de corul Reuniunii române de gimnastică și cântări, condus de d-nul G. Dima.

III.

La 8 ore séra *bal* în sala Redutei orașenesci.

Brașov, în Ianuarie 1901.

Comitetul Reuniunii.

NB. Biletele de intrare la ședința festivă se capetă la secretarul Reuniunii, Lazar Nastasi.

S'au trimis tot-odată și invitările la balul jubilar celor din localitate.

Aflăm cu plăcere, că mare parte din damele noastre vor apăre în costum național.

P. P. Carp și situația financiară.

Revenim la cele comunicate în numărul fôiei noastre de ieri sub acest titlu și publicăm astăzi espunerile, ce le-a făcut d-l Carp în discursul său ținut la întrunirea majorităților parlamentare cu privire la situația financiară.

Éta ce a șis ministru-președinte și de finance Carp, după-ce a dat să se cunoscă, că decă nu se vor puté da soluțiunile, pe cari le crede dânsul neapărate pentru a se regula situațiunea financiară, va preferi mai bine să se retragă:

Pe noi, dîce d-l Carp, ne preocupă două cestiuni: a) situațiunea actuală și b) viitorul nostru financiar.

V'am arătat în tómma trecută modul meu de a vedea și am văduț aprobarea d-vóstre, pentru acesta am mers înainte. Sarcina cea grea însă nu era numai de a vedea situațiunea actuală, ci viitorul. Voiam lichidarea trecutului și un budget, ce peste 2—3 ani, să fie perfect de bine echilibrat și când va veni vremea să consolidăm datoria flotantă de 175 milioane, consolidarea să fie solidă și folositoare, cum nu ar puté fi aci.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O nópte în wagon-lit.

Șchiță, de Bret Harte.

— Fine. —

Eu mă uitam la cei doi călători din vagon prin încrușșarea perdelelor noastre. De-odată unul dintre ei dîse:

„Dêu, crede-mă, decă vréi, dér pe vremea a'a nu era alt antreprenor de pompe funebre mai popular“...

Celălalt, credându-se obligat să vorbescă, inventă cu un fel de politețe banală și nepăsătoare o altă cestiă.

„Ei bine... dér acest antreprenor de pompe funebre... era creștin?... mergea la bis-rică?“...

Târziu de tot primi răspunsul:

„Asta e alt-ceva; nu l'ași puté numi creștin bun... Dér își avea el convingerile sale — da, cred, că le avea. Doctorul Wylie i-le formase. Ast-fel am auđit eu povestindu-se.

Tăcere lungă și mortală.

Celălalt (înțelegând bine, că e rândul său să vorbescă):

„Atunci de ce era atât de popular ca antreprenor de pompe funebre?“

Cestă-lalt (obosit):

„Nu pré sciu bine. Dér el reușia mai ales cu văduvii și cu văduvele. Avea un fel special de a-le întări curagiul. O vorbă bună, un verset din scriptură. Alte-dăți vorbia ca un om încercat, care a știut ce-i necazul. Despre el personal se dîce (încet), eu nu afirm nimic, scii d-ta, că i-au murit trei femei și vre-o cincî copii de bóla aceea nouă... cum îi dîceți d-vóstré... differia... Eu n'am văduț, scii d-ta?... Dér așa se dîce... și-apoi“...

Celălalt:

„Și cum și a percut popularitatea?“...

Cestă-lalt:

„Dér tocmai asta-i vorba. Mai întâiū trebuie să scii, că inventase ceva nou în arta sa. Ast-fel d. e. el avea un procedeu de-a manipula cu fața morților, cum dîceea el“.

Celălalt (fórté liniștit):

„Cum să manipuleze?“

Cestă-lalt (isbit de-o idee luminóșă și cu un ton acru):

„Spune și d-ta sincer, nu-i așa, că în general vorbind, un cadavru nu e frumos?“

Celălalt a observat adese-orî și el, că un cadavru nu e frumos și trebuie să aprobe.

Cestă-lalt (desvoltându-și mai departe ideea):

„Fără a merge mai departe, vă voiū cita pe Mary Peebles, fîca prieteni intime a femeii reie, o fată frumóșă și creștină adevărată. Ea a murit de scarlatină... Acóastă fată, biata... am fost și eu la îngropăciunea ei, înțelegi... pentru nevastă-mea — acóastă fată, biata, deși pusă într'un cociug nr. 1 fórté frumos, comandat anume tocmai la Chicago, cu floi și cu volane, ce nu se mai sfîrșiau — n'ar trebui pôte să dîce, dér avea o înfățișare oribilă!... 'MI era grôză mie însu-mi, deși eram prieten al familiei și mă simțiam óre-oum descurajat“.

Celălalt (afectând o simpatie absolut artificială):

„Oh, ce bine te înțelegi!...“

— „Mé înțelegi, da?... Ei bine...“

acést antreprenor... acést antreprenor de pompe funebre, acést Wilkins scia să îndrepteze lucrul acesta. El prelucra trăsăturile mortului, le modela și producea aceea

ce familiile în doliu numesc un aer de resignațiă, ca un fel de suris... Și când scia, că pôte adăoga un supliment la factura, un *extra*, cum se dîce, (căci el avea un tarif regulat pentru acest lucru), el producea aceea ce numea „vădeșdea creștinului“.

Celălalt:

„Ah, acésta a-și vrea s'o vèd cu ochii mei.“

— „Da, așa-i, pare a fi ceva destul de curios. Și eu totdêuna am dîs (cu un ton confidențial), că mé îndoesc, decă așa ceva e ortodox și potrivit scripturilor; pentru-că noi la urma urmii nu suntem decât praf, nu-i așa? I-am spus acest lucru preotului nostru, dér el a dîs, că nu se amestecă în acésta afacere, până când ea nu va eși din cercul bunilor creștini. Totuși, mai deunăși, când a murit Cy. Dunham... Il cunosciai pe Dunham?“

Urmă o tăcere fórté lungă. Celălalt se uita pe feréștră și părea că și-a uitat de soțul său.

Eu îmi scósesem puțin capul prin perdele și văduisi pe la celelalte paturî vr'o patru alte fețe, toate nerăbdătoare de a sci sfîrșitul povestii. Una dintre aceste fețe,

Măsurile vi-le-am propus și sunt în curs de executare. Trecutul se va lichida ușor, însă pentru viitor e mai dificil.

E întrebarea acum, cu resursele actuale putem avea în viitor un buget bine echilibrat? S'a constatat însă, că cu resursele actuale nu se putea echilibra un buget. Când s'au propus economii în Cameră și Senat, eu sciam dinainte, că peste ultima limită a economiilor trebuiesc create încă resurse noi. E vremea măsurilor radicale. Când am venit la guvern, eu nepopular, sciam că am să ies nepopular. E fatal, ca atunci când cineva propune măsuri radicale, să ridice furtuni.

Vorbind asupra economiilor, d-l prim-ministru spune, că a găsit bugetul actual cu 238 de milioane cheltueli. L'am redus prin economii la 227 milioane.

Se pune însă întrebarea: aceste economii pot să se întindă mai departe? Fiecare stat are ore-cari nevoi, pe cari trebuie să le îndestuleze. Și dacă resursele sunt insuficiente, atunci pentru fie care om cuminte soluția este să crezi noi resurse.

Dacă este cineva, care să spună, că se poate fără noi resurse, atunci să vie el.

După-ce am ajuns la 227 de milioane, am vădut, că nu putem merge mai departe. Să vă arăt acestea cu cifre spre a vedea și d-văstre.

Avem cheltueli, pe cari or-ice guvern trebuie să le facă. Așa, avem 91,273,000 anuitățile, de care cifra nu ne putem atinge. Dacă scad lefurile și la ministerul de război, rămâne cifra de 62,000,000.

Am făcut aici toate reducerile posibile, mai departe nu putem merge, fără a nu desorganiza armata, în vederea evenimentelor, ce se pregătesc. Avem 1,450,000 lista civilă, 860,000 lei diurnele parlamentare, 125,000 restituiri de sume rău încasate, 2,500,000 prima pentru zahăr, 88,000 hârtia de timbre, 3,375,000 remisele percepătorilor, 3,680,000 cumpărarea tutunurilor, 6,400,000 pentru construcții, 525,000 chibriturile, 150,000 pentru pulbere, 3,120,000 hârtia pentru țigărete, 450,000 lucrătorii salinelor, 1,360,000 navigația, 600,000 taxele poștale streine și 524,000 subvențiunea spitalelor.

Din toate aceste sume nu se poate tăia nici o centimă. Aceste cheltueli în total fac 213,487,000. Ce mai rămâne până la 227 de milioane? Nu mai rămâne decât 13,500,000 lei. Ce voiți să mai reducem de aici? 1,200,000 de lei? Dăr ar trebui să desorganizăm armata, să desființăm școlile. Acestă sumă este pentru îndestularea a șese ministere. Și chiar dacă s'ar mai face o economie, acesta ar fi înghițită pentru îndestularea casei pensiunilor, căci anul trecut am fost obligat să cer pentru pensii un credit extra ordinar de 500,000, la primăvară mai trebuiesc 200,000 și tot nu se ajung, ér la anul viitor va trebui să se ceară un credit de 700,000 lei, tot pentru pensii.

Pentru comisiunea bugetară o să vă tipăresc toate aceste cifre, spre a-le ave la îndemână.

Trec acum la resurse. Cum trebuiesc create resursele? Avem două feluri de impozite: directe și indirecte. Asupra acestora s'au făcut felurite teorii, din cari nu trebuiesc luate, decât cele cari se potrivesc cu o situațiunea dată.

E o teorie, care spune, că este mai nemerit să se recurgă la cele indirecte, de cât la cele directe. De cele indirecte, contribuabilul se poate apăra singur, ceea-ce nu poate face față de cele directe. Se poate aplica întotdeauna această teorie? Nu, căci, când este strimțore, cele indirecte nu dau resurse.

Când mă uit la deficitul de 18 milioane în bugetul actual, văd, că el provine dela impozitele indirecte. Ar trebui să fiă cine-va de rea credință, să aibă iluzii, spre a veni să ne spună, că se mai poate crea resurse dela indirecte. Se poate numai pe hârtia, se sfirșesce însă cu comisiuni europene.

Voiți înlătura cu desăvârșire or-ice idei de impozite indirecte.

La impozitele directe am vrut să văd, dacă sunt echitabile față de contribuabili. M'am întrebat întâiu, dacă totă materia impozabilă este impusă, și apoi, dacă este impusă, de este impusă în mod egal și neegal. Cele neimpuse trebuiau impuse, și pentru celelalte trebuia o egalitate.

Capitalul mobilier la noi nu este impus. Prin urmare, era de datoria mea să-l impun.

Era o inegalitate în impozitul funciar. Este natural, ca cel, care arendază moșia să dea mai mult decât arendașul, căruia și lui i-s'a ridicat patenta? Bunurile de mână murtă se sustrăgeau dela taxe. Era natural, ca să le impun.

Viu la taxa asupra lefurilor funcionarilor. Măne séu poimăne voiți depune la Cameră un proiect, prin care soad cu 5 la sută lefurile dela 200 lei în sus. Se scad dér lefurile, împreună cu taxa de anul trecut, cu 10 la sută.

Patentarii la noi nu plătesc, afară de ore-cari excepții, decât între 2 și jumătate și 3 la sută. Era drept să ridic patenta până la 5 la sută. Rămănea un ce de o inichitate revoltătoare; darea personală, după care țeranul și bogatul plătesc aceeași taxă. Am găsit un mod egal, care cade asupra tuturor. Acesta este impozitul complementar, care este foarte mic și stabilește o echitate.

Toate acestea nu-mi dau decât 7,200,000 lei, împreună cu cele două decimii adiționale, adică fără decimii, dau 6 milioane. Mi-s'a spus, că vor da 7 milioane. Eu nu vorbesc de 20 milioane economii, ci de 2 milioane, cari se mai pot face. Acestă economie s'ar realiza, dacă s'ar pune taxe pe toate lefurile și anume de 3, 6 și 8 la sută, în mod proporțional. Nu e deosebire de principiu. Eu însă nu am credința, că funcționarii sunt bine plățiți.

Mai rămâne o lipsă de 5 milioane. D-l prim-ministru spune, că contribuabilul se apăra de impozitele indirecte, pe când de cele directe nu. La cele directe este neputința, dér decât este forțare, atunci capeți rele urmări economice. Eu cred, că vămile mai pot da ceva. Uroarea d-v. vă va da un milion. Nu le am forțat, ci cauza este scăderea mijloacelor contribuabililor. Vămile sunt cele mai indirecte. La spirit am avut mare desiluzie, din cauza producției țuiceii. La zahăr și la gaz preveierile s'au realizat.

Eu cred, că impozitele propuse aduc mai mult. Dacă mi-se va dovedi, că m'am înșelat în calculele mele, voiți face reducerile.

Termină, spunând, că în situațiunea, în care ne aflăm totă, lumea să facă sacrificii. (Aplause).

In ședința de Sâmbătă a Camerei, d-l P. P. Barp, a cerut președintelui Adunării deputaților, ca să useze de influența sa și să grăbescă complectarea comitetului delegaților pentru cercetarea proiectelor de impozite.

Toate secțiunile își aleseseră delegații, afară de-a V-a. Deputații acestei secțiuni s'au adunat și ei în grabă și s'au găsit în fața a două candidaturi: aceea a d-lui M. G. Cantacuzino și aceea a d-lui M. Deșliu, susținută de guvern. S'a procedat la vot secret, și rezultatul a fost, că d-l M. G. Cantacuzino a fost ales cu majoritate de voturi.

In urma acestei alegeri comitetul delegaților s'a complectat în chipul următor: D-nii: General Mauu, Ión Lahovari, Take Ionescu, Gr. Triandafil, Al. Bădărău, M. G. Cantacuzino și Dr. Paladi.

Dintre aceștia se dice, că cei mai mulți n'ar fi favorabilii proiectelor guvernului.

Din România.

Diua de 24 Ianuarie 1901, aniversarea Unirei Principatelor, una din cele mai mari sărbători naționale, va fi sărbătorită în mod solemn de către societatea științifică literară „Tinerimea Română“ printr'o serată literară.

Cu acea ocaziune, d-l Nicolae S. Dumitrescu va ține o conferință „Unirea“, ér d-l Th. D. Speranță va ceti mai multe bucați originale.

Din Iași se vestesce, că a sosit acolo reprezentantul unei mari case olandese pentru a negocia cumpărarea a șeci mii de rimători.

In vederea mai multor oferte, ces'au primit la ministerul domeniilor s'a dispus ca totă naftalina, în cantitate de 600000 chilograme să se vină prin licitație publică în diua de 19 Februarie.

Se afirmă în unele cercuri conservatoare, cum-că la d-l P. P. Carp și la d-l N. Filipescu vor ave loc mai multe ceaiuri parlamentare și de reconciliațiune guvernamentală.

Sâmbătă s'a oficiat la biserica Luterană din București un Requiem solemn, pentru odihna sufletului repausatei regine a Angliei. La acest Requiem a luat parte și A. S. R. Principesa Maria, asistată de damele sale de onore. Din partea țerei a asistat la serviciul divin, întreg corpul diplomatic.

Imediat după înmormântarea Reginei Angliei, se va face Curților europene printre cari și curții române regale prin misiuni speciale, notificarea suirei pe tronul Angliei a Regelui Eduard VII.

Oferta făcută de d-l E. Gross din Marsilia, pentru exploatarea mai multor păduri ale statului, s'a aprobat. D-sa a oferit pentru 96,000 arbori suma de 2,400,000 lei.

Din străinătate.

Pressa rusă și politica balcanică.
„Politische Correspondenz“ din Viena scrie: Un bărbat politic rus a declarat nu de mult, că e foarte indignat de atacurile pe cari o parte a presei ruse le a îndreptat în timpul din urmă în contra Austro-Ungariei, și în deosebi pe cestia politice balcanice. Reprezentanții Rusiei în străinătate au dat guvernelor respective explicații clare asupra atitudinii acestor țiare, ast-fel că noue deslușiri în această privință pot fi considerate de prisos.

De altă parte însă e ușor de înțeles, că opinia publică din străinătate poate fi zăpăoită de declarațiile făcute de o parte a presei ruse și ar inclina a crede, că ele se datoresc unor curente politice. Astfel fiind, e necesar a-se aminti, că acele țiare ruse, cari întreprinseseră de curând o campanie violentă în contra Austro-Ungariei, nu numai că nu represintă absolut de loc păreriile și dorințele cercurilor conducătoare din Petersburg, dér nici vederile cercurilor mai largi politice. E vorba aici cu totul de tendințele personale ale celor ce dirigează acele țiare și cari adeseori abuzază de libertatea relativă, pe care o are presa din Rusia în discutarea politicei esterne.

Pressa streină despre Bulgaria.
„Le Petit Bleu“ din Bruxella scrie: Faptul că s'a încredințat unui militar presidenția consiliului în noul ministeriu bulgar, e o dovadă, că principele Ferdinand are nisința de a satisface cererile triplei alianțe în ceea-ce privesc ultimele turburări și acte criminale. Acum începe în Bulgaria o eră de represiune, căci faimosul președinte al comitetului macedo-bulgar Sarafoff osindit în România în contumacie, a primit ordinul de a părăsi teritoriul bulgar, ceea ce el refuză de altfel, amenințând de a se pune în capul unei mișcări revoluționare. Prin măsuri de rigore contra comitetului macedonien, guvernul bulgar vré să înlătore o ruptură cu România.

Situația în Macedonia. Din tot ceea ce se scrie privitor la situația în Macedonia, un lucru iese clar și lămurit la ivelă, anume: Bulgarii desfășură o mare activitate în Macedonia intrăgă cu scop de a pregăti o răscoală. După informațiun-

care era fe nenioă, dispără repede zărindumă pe mine, dér mișcarea perdelelor sale arăta cât era de curiosă.

Cei doi vorbitori însă păreau, că nu se interesează de conversația lor.

Cel ce rămăsese dator cu răspunsul, uitându-se înaintea și îndărătul său și ne aflând nimic, ca să-i atragă atenția, se întot se tot la subiectul de mai înainte.

„Ce spune-ai despre Cy. Dunham?”

— „Cy. Dunham?.. Da. Era un om, care n'avea nici o credință. El se îmbăta ca un Engles și era foarte puțin delicat în relațiile sale. Un fel de copil risipitor și chiar și mai rău, precum am aușit... El cade într'o bună di din vârful unei stânci și corpul lui e dat pe mâna antreprenorului... Familia era falosă și nu cruța nimic pentru înmormântare... Iti spui între patru ochi, că era o afacere foarte bună și eu n'am vădut multe ca acesta.

„Wilkins nu lăsase obiceiul extra. Pe fața copilului risipitor el pusesse tușul său Nr. 1, „nădejdea creștinului“. Tocmai aici e încurcătura. Mai multe persoane din comunitate și însuși preotul a cređut că un hotar trebuie pus la toate. Era chiar vorba la decanul Tibbet de a-se ținea o confe-

rență între comentatorii mai întâiu... Dér nu tocmai acest lucru l'a făcut nepopular“...

Tăcere.

Acesta aștepta replica celuilalt spre a continua și celălalt prin tăcerea și fisionomia sa părea, că nu prea are mare plăcere de a sci ce causase nepopularitate antreprenorului de pompe funebre.

Dér prin toate perdelele se vedeau fețe îngrijate, unele chiar iritate, așteptând încheierea cu nerăbdare.

Celălalt (revenind înconștient la cestiune):

„Atunci, ce le a făcut nepopular?“

Celălalt (liniștit):

„Acele extra, cređ eu, fără s'o pot afirma pe conștiință. Acum trei luni, când a murit bărbatul d-nei Widdecombe, după ce ia de două ori mai trecuse valedoliului — pentru-ca acesta-i era al treilea bărbat — era în a doua căsătorie văduva lui Iohn Barker...“

Celălalt (foarte curios):

— „Glumesci?“

— „De așa fi chiar în diua judecării de apoi în fața divinului Creator și tot

așa așa spune: ea era văduvă în a doua căsătorie a lui Barker“.

— „Mă mir foarte“.

— „Cum îți spuneam: această văduvă Barker“...

— „Barker séu Widdecombe.“

— „Ai dreptate, e vorba de cel din urmă, al treilea. Acestă văduvă Widdecombe voi să-l aranjeze bine pe al treilea mort al său. Ea chemă pe Wilkins, care se puse pe lucru, întrebuintându-și totă arta sa. Din nenorocire — or-ice pte din ferocire, pentru-o astfel sunt căile Provedinții — un vechi amic al lui Widdecombe, medic din Chicago, veni la înmormântare.

„Ca totă lumea merge și el să-șia un ultim adio dela mortul, care părea adormit într'un suris ceresc și gata a primi răspunsul virtuților sale: numai glasul îi lipsea, n'ai ce dice. Văduva, ședând pe un scaun, încântată, ca o femeie, ce era, de complimentele, ce i-se făceau asupra mortului, când amicul din Chicago se întorce spre ea strigând:

— „De ce spuneai dómă, c'a murit bărbatul d-tale?“

— „De ftisie, soumpul ânger“, răspunse

ea ștergându-și lacrimile. „De ftisie galopantă.“

— „Să-l ia dracul pe cine va dice, c'a murit de ftisie, strigă profanul medic din Chicago, fără credință și fără evlavie. A murit de-o dosă de strychnina. Veđi acest facies. E strychnina cu-al său risus sardonius...“ așa mi-se pare, că dicea păgânul...

— „Oh, scumpe doctore, protestă cu dulcetta văduva, acesta e ultimul său suris, e „resignarea creștinului.“

— „La dracu cu resignarea; i-e plin stomachul de această resignare. Immediat alerg“...

— „Ah! era să mă ia și pe mine dracul și să-mi scap stația. Ai fi cređut, că ajunsesem aci de un cés?“

Căți-va călători, aprópe de tot seulați din pat:

— Domnule!

— Incă un minut...

— Și apoi cum s'a sfirșit?

In vagon nu mai rămăsese nici unul din cei doi.

nile, ce le primesc „Gazeta Macedoniei“, dîlnic se distribuie manifeste de ale comitetului bulgar, îndemnând populațiunea la război, toți dela mic pînă la mare se ia arma „că a sosit timpul de a se scutura jugul turcesc“. In urma acestor manifeste — dîce numita fîie — spiritele în Macedonia și în special ale celor dela granița bulgară sînt foarte agitate. Autoritățile turcesc au făcut o mulțime de arestări de Bulgari și făcînd diferite perchezițiuni au găsit pe la casele Bulgarilor arme și munițiuni trimise de comitet.

Cu toate aceste arestări însă sute de agenți de ai comitetului trec dîlnic hotarul Bulgariei în Macedonia, ér alții se reintorc în Bulgaria cu buzunarele pline de pradă. Scopul acestor agenți este de a camdă să stringă fonduri prin orice mijloace și a pregăti lumea pentru eventuale revoluții, care după ei trebuie să izbucnescă chiar în primăvara acésta. Bulgarii cred, că acum ar fi momentul favorabil pentru îndeplinirea operei lor oricît întârziere, dîce ei, fiind un desastru.

Incurcăturile în China. O telegramă din Peking sosită la New-York anunță, că ambasadorii s'au intrunit la începutul acestei luni și au decis, că săptămîna acésta să țină o conferință comună cu plenipotențiarul chinez.

Germanii au trimis spre Vest o expediție constatătoare dintr'o baterie și un regiment de infanterie. Expediția a plecat la seara, că 70 kilometri spre Vest de Peking mulți indigeni și creștini au fost uciși.

Lupte în Abesinia. După o telegramă din Londra, lupte mari ar fi fost în zilele trecute în Abesinia. Pe câmpul de luptă ar fi cădut nu mai puțin de 7000 de oameni.

SCRIRILE ȚILEI.

— 23 Ianuarie v.

Isprăvi gendarmeresci. Sub titlul „Turburare sîngerosă“ aduce „Pester Lloyd“ un nou cas de vîrsare de sînge românesc, înțelesplă Țilele trecute în comuna Valea Mare (comit. Caraș-Severin). Ci-că locuitorii „valahi“ ai comunei ar fi făcut „prevaricațiuni de pădure“, și în urma acésta au fost trimiși gendarmii la fața locului, ca să prindă pe cei „păcătoși“. „Pester Lloyd“ nu dă amănunte asupra casului, spune însă că răutatea ce-l caracterizează față de „Valahi“, că „poporul fanatizat a năvălit (din un senin? — Red.) cu măciuci și securi asupra gendarmilor“. Gendarmii „vădîndu-se trimțorați“ au făcut întrebuintare de armă și pe căpeteniile țșranilor: Octavian Moraru, Teodor Martinescu, Nicolae Proșteanu și Ioan Ungurianu i au rînit grav, ér pe alți 10—12 inși i-au rînit mai ușor. „Magyarorszag“ are și el o mică scoire referitor la acest cas. După spusele acestei foi țșranii români ar fi făcut devastări în pădurea familiei Petrovics, pentru care mai mulți din ei au fost citați la primărie și peste 20 de inși pedepsiți cu amende. Cei amenințați ar fi sumuțat poporul să mîrgă în pădure să ia lemne, care cât pôte. Astfel s'au întreg a șit la pădure, au bătut pe gendarmii și au început să facă devastări. Gendarmii s'au chemat gendarmii, cari însă macăți fiind de masa de popor agitată, au tras glonțe în ea. „Magyarorszag“ dîce, că poporul vădînd acésta, a luat'o la fugă făcînd pe morți și rîniți. — Atăta „Pester Lloyd“ și „Magyarorszag“. Vorba fiind însă éráși de vîrsare de sînge românesc, este absolut necesar, ca acest cas de tragere în carne viie să fiă descris și lămurit pe deplin, ca să se știe cine a provocat această nouă ispravă gendarmerescă și în ce împrejurări s'a comis rînirea atător bieți români.

Alegere de primar în Fiume. Duminecă s'a făcut alegere de primar în Fiume. A fost ales cu majoritate de voturi Mihail Mayländer, intrunind 51 voturi. După publicarea rezultatului votării, Mayländer a declarat, că primește alegerea. Ca vice-primar i a fost ales Francisc Vio și Nicolau Luppis. Poporațiunea din Fiume a

primit cu ovațiuni realegerea lui Mayländer.

Omor la graniță. Din Petroșeni i-se anunță oficiósei „M. Táv. Iroda“: Funcționarul de vamă Toma Constantinescu din Pojut (România) a dat peste doi țșrani din Uricani (comit. Hunedórei) pe teritoriul oprit al statului român, pascînd 140 de oi. Din certificatele aflate la ei s'a dovedit, că unul se cheama Ioan Fogaș, celă-lalt Ilie Ming. Funcționarul de vamă împreună cu doi soldați au mînat oile spre comuna Runc. Ioan Fogaș reuși să scape cu fuga, ér Ilie Ming merse încet înainte, pe lîngă cei ce-l prinseră. Când ajunse la o tufă, s'a dat la spatele funcționarului de vamă și c'o bătă mare lovi pe acesta în cefă cu atăta forță, încât funcționarul cădî mort. Ming întorcîndu-se a spus soldaților, că s'a învoit cu funcționarul, să-l lase a-și duce oile acasă. Soldații însă s'au opus. Ming atacă dela spate pe unul din soldați și-l culcă la pămînt c'o lovitură puternică; soldatul muri pe loc. Celă-lalt soldat înspăimîntîndu-se o luă la fugă, fiind nearmat, însă ucigașul îl ajunse și pe el și-l culcă la pămînt. După acésta fapturnorul își mîna oile acasă. Cîrînd după aceea se aflară la funcționarul omorit certificatele criminalilor. Un sergent de gendarmii din Petroșeni a pus mîna pe Ming, care și-a mărturisit fapta și mai spuse, că a luat și un cósornic de aur și 100 franci dela funcționarul ucis, ér dela un soldat 20 franci. Ucigașul n'are decăt 19 ani.

Trecere la religiunea greco-orientală. „Kel. Ért.“ primește din Neoplanta scoirea, că în timpul din urmă familii întregi trec dela religiunea romano-catolică la cea greco-orientală. În comuna Gospodinceze mai multe familii fruntașe și-au anunțat preotului rom. cat. trecerea lor la ortodoxism; mai sunt și alții, cari și-au lăpădat credința lor evangelică și au intrat în sinul bisericeii ortodoxe. Și în Panciova se observă în timpul din urmă o astfel de mișcare.

Clopotul călăului. Nu de mult s'a renovat casa primăriei orașului Pojun zidită în stil gotic. În decursul lucrărilor s'a dat peste un loc în turn, unde în vechime atărna clopotul călăului. Acest clopot obicînuia a-se trage cînd vr'unul din răufăcători era dus la locul de pierdare. Peste 500 de ani a fost folosit acest clopot, care căți-va ani mai înainte fî dus în capela cimiterului anonimilor, de unde însă va fi redat éráși casei primăriei, puîndu-se la locul unde se afla în vechime.

Poporațiunea Petersburgului. Zilele trecute s'a încheiat recensămîntul poporațiunei capitalei rusesc. După datele adunate Petersburgul are adî 1,439,000 locuitori. De un deceniu încóce populația capitalei rusesc crește în fîă-care au cu 40,000.

Politică în teatru. Pe timpul petrecerii sale în Niș părăchea regală sêrbescă a cerostat și teatrul de acolo. Foile din Belgrad accentuează cu deosebire satisfacția, că în logea regală se dea alături de regele Alexandru agentul diplomatic al Rusiei Manzurov, ér alături de Regina Dragina consului rusesc Ceahatin. Prin acésta vrem să documentăm și înafară — dîce numitele foi — raporturile amicale, ce es'tă între Serbia și puternicul imperiu rusesc.

O catastrofă. Din Varșovia se telegrafizează, că alaltă-eri s'a întemplat o catastrofă înfiorătoare în minele de cărbuni ale prințului Hohenlohe, numite „Czeladz“ din guvernamentul Petrikow (Rusia). Toți muncitorii erau în lucru cînd de-o dată s'a derimat boltitura unui coridor și i-au îngropat de vii. Până acum au fost scoase 13 cadavre sdrobite, mulți însă dintre ei nici nu vor puté fi scoși de sub ruine.

Nenorocire la vîntătoare. Zilele acéstea cu ocaziunea unei vîntătoare din comuna Cioca, s'a întemplat o regretabilă nenorocire, căreia i-au cădut jertfă două vîeți de om. Căți-va tineri veseli au plecat la vîntătoare. Acolo unul dintre ei a vădît un

iepure, a pus pușca la ochi, dér în loc să nimerescă iepurile, a nimerit pe un amic al său, care sta lîngă el. Nenorocitul a fost nimerit în tîmple. După-ce fî transportat acasă, vădîndu-l mamă-sa scaldat în sînge, a cădî jos și a murit, ér rînitul a murit și el după câte-va ore.

O manifestația anticlericală. Teatrul spaniol din Madrid a dat, într'una din serile trecute, prima representația a unei drame „Electra“, al cărei autor este academicianul Galdos, și al cărei subiect este o violentă manifestație de anticlericalism. La actul al cincilea, representația a fost întreruptă de public, care a început să strige: „Jos ultramontanii! — Mórte iesuitorilor!“ Unul din personagiile dramei dîcînd: „Trebuie arse toate mănăstirile!“ publicul a strigat: „Da! Da!“

SCRIRI ULTIME.

Viena, 4 Februarie. Adî la amiazi împératul a deschis la palat, printr'un discurs al tronului foarte voluminos, ambele camere ale „Reichsrath“-ului.

Discursul tronului, în partea dintăi, se ocupă de măsurile de a limita precis plenipotențele ministeriului în casuri de urgență estraordinară și de cestiunea schimbării Regulamentului camerei.

Apoi se ocupă cu regularea etalonului de aur (valutei), cu revizuirea tarifului vamal în vederea reînnoirii tratatelor comerciale. Înșiră mai multe proiecte de lege în interesul industriei, al comerțului și al agriculturii, vorbesce de rețéua drumurilor de fier bosniace, de emigrări și de măsuri pentru împiedecarea lor, de reformele pe terenul învățămîntului și în deosebi ale școlilor comerciale și industriale. Asemenea anunță un proiect de lege pentru reforma legii de presă. Vorbesce de perfecționarea sistemului militar.

Vorbînd despre raporturile cu statele străine, discursul tronului constată, că sunt cele mai amicabile și deci favorabile păcii universale. Se amintesc călduros de atentatul contra Regelui Umberto și de mórtea Reginei Victoria. Apoi se relevă cordialitatea raportului cu puterile aliate și dovedile de simpatie, ce s'au dat monarhului nostru cu ocaziunea vîsitei sale la Berlin. Se mai amintesc în fine evenimentele din China, accentuându-se, că puterile voesc a restabili acolo stări normale pe lîngă susținerea integrității Chinei.

În partea a doua se vorbesce de constituția, ce a dat'o monarhul din voie liberă imperiului său și se accentuează necesitatea susținerii acéstei constituții, care, cu totă autonomia țșrilor diferite, „este înafară simbolul unității și tăriei statului“. Monarhul își arată apoi durerea, că sesiunile din urmă ale parlamentului au rēmas fără succes, și dîce: „Este voința mea cea mai estpresă, ca D-vóstre să vă dedicați lucrărilor necesare și urgente și pe cînd Vē puteți folosi de drepturile constituționale, să faceți destul și datorii D-vóstre față cu întreaga poporațiune“.

După acésta discursul tronului sosesc la pasagiul delicat privitor la cestiunea limbelor, dîcînd: „Tóte intențiunile îndreptate asupra desvoltării spirituale și materiale ale imperiului, rēmán zadarnice în urma certelor naționale. Esperiența a arătat, că tóte încercările guvernului privitor la soluțiunea cestiunilor, cari forméză simburile acestor certe, n'au putut duce la nici un rezultat final și că din contră se recomandă tratarea lor egală (adecă în parlament), care singură pôte da rezultatului garanța durabilității. Guvernul meu vede într'o soluțiune, — care se mulțumescă pe

toți, — a cestiunilor pendente de limbă tot-odată un act de dreptate ca și de rațiune de stat. . . Precum guvernul meu însă se îngrijesce de regularea acestor cestiuni, așa este el și dator de a susține neatinșă unitatea limbii în anumite sfere ale administrațiunei ca un aședăment probat din vechime“.

În fine mesagiul dîce, că pentru restabilirea pactului economic cu Ungaria, e neapérată lucrarea parlamentului, și apeléză la spiritul de pace al reprezentanților, ca să premérgă cu esemplu, arătând, cum trebuie să aducă în consonanță dorințele singurate cu binele comun. „Lucrați, Domnilor, — încheiă mesagiul — și veți vedé lucrând întregul popor“.

Deschiderea parlamentului a decurs fără de nici un incident. Membrii „reunirei pangermane“ (Alldeutsche Vereinigung — Schönerianii), social-democrații și radicalii cehi, au absentat.

Haga, 4 Februarie. Louis Botha, comandantul suprem al Burilor, a dat ordin, ca membrii burii ai misiunii de pace să fiă toți impușcați. — Botha a telegrafat Regelui Eduard estprimând speranța, că va fi generos față de națiunea bură. Nu i-s'a dat răspuns.

Londra, 4 Februarie. Lord Kitchener telegrafizează cu data de 21. c., că Burii au atacat garnisóna englesă dela Modderfontein și au prins'o. Trupelor trimise în ajutor nu li-a succés a scăpa garnisóna. Ofițerii și soldații captivi au sosit la Varenigin.

NECROLOG. În Budapesta a răposat la 2 Februarie George Russu, în vîrstă de 64 ani și în al 33-lea an al fericitei sale căsătorii. Rēmășițele pămîntesci ale defunctului s'au aședat spre odihnă vecinică în 4 Februarie la 3 ore d. a de a locuința din IX. Üllői-út Nr. 73. după ritul gr. or. Pe răposatul îl jelesc: Véd Iuliana Russu nasc. Murza ca soție. Dr. George Alexic, Véd. Alexandra Nicoric nasc. Russu, Aurel Russu și Valeria Russu ca copii. Iolanda Alexic nasc. Vig ca noră și Ghița, Dimitrie Alexic ca nepoți.

— În Alba-Iulia a încetat din viață la 3 Februarie, Demetriu Furdul, c. și r. sergent pens., membru și acționar al Institutului „Julia“, membru ord. al Asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român etc., în anul 68 al vieții și al 27 al căsătoriei. Imorméntarea se va face adî în cimiterul din „Maier“. Il deplâng: Véd. Ana Furdul nasc. Hasohek, ca soția. Avram, George, Ioan și Nicolae ca frați și nepoți

DIVERSE.

Un idil amoros. Ambii se deau pe o bancă și din față lui puteai oti câtă iubire nutre e față de ea. — „Voiesc să fi a mea?“ o agrăi el. Ea smerită își întorse spatele. — „Vréu să devin un om bun, și tóte obiceiurile rele le voi lăoeda“, dîse el grăbit. Nici un răspuns. — „Mai mult nu voiți mai bea!“ continuă el. Adorata par'că nu auzi nimic. — „Mē voiți lăsa de fumat.“ — Nici un răspuns. — „Mē voiți lăsa și de căți!“ — Rece ca și mai înainte. — „Niciăiri nu voiți merge fără tine!“ Ea clătina din cap. — „Și țî voiți cumpăra mîne o pereche de cercei de diamant.“ Atunci ea își ridică ochii și rāzîmîndu-și capul pe umérul lui, îi șopti la urechiă: „O, iubite N., ce drăguț ești!“ Așa se deau ei visând și gîndind: ea la cerceii de diamant, ér el: de unde păcatele să-i cumpere astfel de cercei.

Proprietar: Dr. Aurel Muresianu.

Reductor responsabil: Traian H. Pop.

„Călimdarul Plugarului“

pe anul comun 1901,

se poate procura dela Tipografia A Mureșianu din Brașov.

„Călimdarul Plugarului“ intră în anul al IX-lea, cuprindând: În partea calendaristică: Cronologia anului 1901, Regentul anului; Sărbătorile și alte zile schimbătoare; Calculul sărbătorilor mai mari; Posturile etc. Urmază partea strict calendaristică: cele 12 luni ale anului cu sfaturi pentru plugari și semnele de timp după calendarul de 100 de ani.

Urmază Genealogia domnitorilor; Tabele telegramelor și postale; Competințe de timbru și taxe; Scala timbrelor; apoi Târgurile din Ardeal, Bănat și Țera ungherească după datele oficiale îndreptate și publicate de ministrul de comerț.

În partea literară se găsesc bucăți alese: Cântec (poesie de G. Coșbuc); Ostașilor Români (P. Dulfu); Dorobanțul (G. Coșbuc); Crainicul primăverii (Sân-Petrea-nul); Testamentul lui Moș-Cârlig, schiță de I. C. Panțu; o frumoasă Poveste de pe vremea când Mântuitorul Christos umbla pe pământ; Cuvinte înțelepte ș. a.

În partea economică: Lucrarea pământului; Crescerea vitelor; Hrana vitelor; Grijiile de avut la hrănirea vitelor; Hrana țeranului și crescerea caprelor; Puterea de nutrire a pómelor.

Economia casnică: Prăsierea curcilor; Cloceirea și crescerea puilor de găină; Conservarea oușlor. Urmază felurite povești tot din sfera economiei casnice.

În fine o interesantă istorisire despre Ciudățeniile trăsnetului.

De astă-dată „Călimdarul Plugarului“ cuprinde ilustrațiunile: edificiul gimnasiului român din Brașov și sala festivă a acestui gimnasiu.

Călimdarul costă 25 cruceri seu 50 de bani exemplarul, (+ 5 bani porto postal.) Vândătorilor se dă rabat cuvenit.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Februarie. n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	117.65
Renta de corone ung. 4%	93.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.—
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonuri rurale ungare 4%	91.75
Bonuri rurale croate-slavone	92.75
Impr. ung. cu premii	163.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	140.—
Renta de argint austr.	98.45
Renta de hârtie austr.	98.35
Renta de aur austr.	117.75
Losuri din 1860.	136.—
Acții de-ale Băncii austro-ungară	17.05
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	666.50
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	663.—
Napoleoniori.	19.15

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Februarie. 1901.

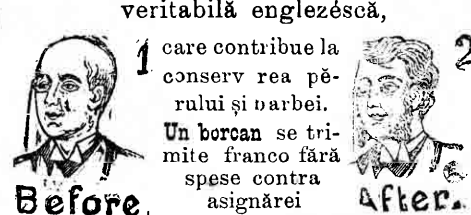
Bancnota rom. Cump.	18.72	Vënd.	18.78
Argint român. Cump.	18.60	Vënd.	18.70
Napoleoniori. Cump.	19.10	Vënd.	19.18
Galbeni Cump.	11.26	Vënd.	11.36
Ruble Rusesci Cump.	23.—	Vënd.	2.57
Mărci germane Cump.	18.50	Vënd.	23.65
Lire turcesci Cump.	21.50	Vënd.	21.70
Soris. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—

Cel mai bun mijloc de a nu cădea pőrul seu a încărunți fără vreme este

Tannochininpomade

a Doctorului Iosef Kriegl

veritabilă englezescă,

1 care contribuie la conservarea părului și barbii. 2. Un borcan se trimite franco fără spese contra asigăreii

Before. After.

de 3 Corone.

Chief-Office 48, Brixton-Road, London, SW.

Asignarea prețului să se adreseze la:

Apotheker A. Thierry's Balsam-Fabrik

in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

— Cumpărătorilor En gros, rabat mai mare. —

LIPOVANA institut de credit și economii în Lipova.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „LIPOVANA“, societate pe acții, se invită la

a VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 21 Faur n. a. c. la 10 ore a. m. în localul institutului, opidul Lipova.

Obiectele de pertractare:

- 1) Raportul direcțiunei pe al șeptelea an de gestiune.
- 2) Raportul comitetului de supraveghere.
- 3) Darea absoluturului direcțiunei și a comitetului de supraveghere (§ 26 din statute.)
- 4) Decidere asupra întrebunțării profitului curat și fixarea dividendei pe 1900 (§ 26 și 46 din statute.)
- 5) Pertractarea eventualelor propunerii (§ 26 lit. g. din statute.)
- 6) a) Alegerea a doi membri în direcțiune.
b) alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală, în conformitate cu § 16 din statute să aviséză a depune la cassa institutului acțiunile înainte de deschiderea adunării generale.

LIPOVA, 28 Ianuarie 1901.

Ales. Mocsonyi, n. p. președinte.

Contul Bilanț.

A C T I V :			P A S I V :		
	Cor.	fl.		Cor.	fl.
Cassa	21490	95	Capital	100000	—
Escompt	608722	55	Fond de rezervă	31631	6
Credite personale	33767	60	Fond de pensii	1968	—
Credite cambiale cu acoper. hipotec.	38364	36	Depunerii	383320	15
Imprumut hipotecar	21997	—	Reescompt	196971	30
Lombard	7942	50	Dividende pe 1898 . . . cor. 48 —		
Efecte	2863	—	Dividende pe 1899 . . . „ 80 —	128	
Realități	1122	24	Cont curent	1829	
Mobilier . . . . . cor. 740.—			Interese transitoare	6844	0
amortisare „ 140.—	600		Diverse conturi creditore	571	2
Giro Conto	199	55	Profit curat	19935	6
Conto curent	2128	—			
Interese de rescompt anticipate	1774	54			
Diverse conturi debitoare	2226	60			
	743198	89		743198	89

Contul Profite și Perderi.

E Ș I T E :			I T R A T E :		
	Cor.	fl.		Cor.	fl.
Interese de depunerii	21556	22	Interese:		
„ de reescompt	11964	85	de escompt	59997	80
„ de cont curent	349	41	„ credite personale	3630	98
Spese	1479	96	„ „ camb. cu acop. hip.	3070	68
Salare	5538	25	„ imprumut hipotecar	2027	31
Chirie, tipărituri, registre, div.	2754	26	„ lombard	860	12
Marce de prezență	936	—	„ efecte	45	58
Contribuție directă	5647	95	Provisiuni	2825	76
10% dare după interese de depunerii	2155	62			
Amortisare din mobilier	140	—			
Profit curat	19935	60			
	72458	22		72458	22

LIPOVA, 31 Decembrie 1900.

Voicu Hamsea m. p.,
director eseoutiv.

Ioan Dejenariu,
prim-comptabil.

DIRECȚIUNEA:

I. Cimponeriu m. p., Dr. G. Popescu m. p., I. Dehelén m. p., G. Papp m. p., A. Ciuguden m. p., I. Crișan m. p.

Confrontându-se cu cărțile principale și auxiliare le-am aflat esacte.

LIPOVA, 28 Ianuarie 1901.

Comitetul de supraveghere:

Teodor Ceontea m. p., Teodor Cosma m. p., Stefan Bordos m. p., Vasile Bogoiu m. p., Terențiu Petrovič m. p. președinte.

Sz 7647—1900.
ulki.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tlkvi hatóság, közhirrre teszi, hogy „Furnica“ fogarasi takarékpénztár végrehajtatónak Gogonea Coman árv. vevő végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék a zernesti kir. egy járásbíróság területén lévő almásmezőn területén fekvő, 1., Almásmező 460 sz. tjkvben foglalt 1341, 1344, 1345/1,

1346/1, 1347 és 1348 hrsz. telekk. testet képező 252 koronában 2, az Almásmező 501 sz tjkvben foglalt 75, 76, 77 ingatlanra 920 koronában az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901 évi Február hó 25-ik napján d. e. 9 orakor az almásmezői közs. háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.
Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX.

t. cz. 42 §-ban jelzett, árfolyam-mal számított és az 1881-ik év nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldöttkéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1900 évi október hó 30 án.

A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság.